

Ενότητα 9 Ταξινόμηση

Ταξινόμηση

Θεωρούμε έναν πίνακα $A[0..n-1]$ με n στοιχεία στα οποία έχει ορισθεί μια γραμμική διάταξη, δηλαδή $\forall$ ζεύγος στοιχείων x, y του A , είτε $x < y$, ή $x > y$ ή $x = y$.

Η **διαδικασία ταξινόμησης** του A συνίσταται στην αναδιάταξη των στοιχείων του, έτσι ώστε μετά το πέρας της διαδικασίας αυτής να ισχύει $A[0] \leq A[1] \leq \dots \leq A[n-1]$.

Ταξινόμηση

Ταξινόμηση με Χρήση Ουρών Προτεραιότητας

Δεδομένου ότι μια βιβλιοθήκη παρέχει ουρές προτεραιότητας, ζητείται αλγόριθμος που να ταξινομεί τα n στοιχεία του πίνακα A .

Αλγόριθμος Ταξινόμησης με Χρήση Ουράς Προτεραιότητας

```
MakeEmptySet(S);  
for (j = 0; j < n; j++)  
    εισαγωγή του στοιχείου  $A[j]$  στην ουρά προτεραιότητας  $S$ ;  
for (j = 0; j < n; j++)  
    Print(DeleteMin(S));
```

Ποια είναι η χρονική πολυπλοκότητα του αλγορίθμου αυτού?

- ☐ Η πολυπλοκότητα εξαρτάται από την πολυπλοκότητα των λειτουργιών $\text{Insert}()$ και $\text{DeleteMin}()$ της ουράς προτεραιότητας.
- ☐ Αν η ουρά προτεραιότητας υλοποιείται ως σωρός, τότε η χρονική πολυπλοκότητα του αλγορίθμου είναι $O(n \log n)$.

Ταξινόμηση χρησιμοποιώντας άλλες Δομές Δεδομένων

Αλγόριθμος Ταξινόμησης με Χρήση Ταξινομημένων Δένδρων

```
MakeEmptyBinarySearchTree(T);  
for (j = 0; j < n; j++)  
    BinarySearchTreeInsert(T,  $A[j]$ );  
 $\text{Inorder}(T)$  // με τη  $\text{Visit}()$  να εκτελεί μια εκτύπωση του κλειδιού του εκάστοτε κόμβου
```

Χρονική Πολυπλοκότητα

- Η χρονική πολυπλοκότητα του παραπάνω αλγορίθμου είναι $O(nh)$, όπου h το ύψος του ταξινομημένου δένδρου μετά από τις n εισαγωγές.
- Αν το ταξινομημένο δένδρο είναι AVL, (2-3) δένδρο ή κοκκινόμαυρο δένδρο τότε η χρονική πολυπλοκότητα του παραπάνω αλγορίθμου είναι $O(n \log n)$ (αφού $h = O(\log n)$).

Χωρική Πολυπλοκότητα

- ⊗ Τα n στοιχεία που είναι αποθηκευμένα στον πίνακα A απαιτείται να αποθηκευτούν εκ νέου σε μια νέα δομή.
- ⊗ Το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση χρήσης ουράς προτεραιότητας.
- ⊗ Αυτό προκαλεί σπατάλη μνήμης!

Ταξινόμηση - Ο Αλγόριθμος InsertionSort

Πρόβλημα

Είσοδος

Μια ακολουθία από n αριθμούς
 $\langle a_1, a_2, \dots, a_n \rangle$.

Έξοδος (output):

Μια μετάθεση (αναδιάταξη)
 $\langle a'_1, a'_2, \dots, a'_n \rangle$ της ακολουθίας
εισόδου έτσι ώστε:
 $a'_1 \leq a'_2 \leq \dots \leq a'_n$

Πως λειτουργεί ο αλγόριθμος αν
 $A = \langle 5, 2, 4, 6, 1, 3 \rangle$;

Ο αλγόριθμος InsertionSort()
και η πολυπλοκότητά του έχουν
συζητηθεί αναλυτικά στην
Ενότητα 1 του μαθήματος.

Algorithm InsertionSort ($A[1..n]$) {

// Είσοδος: ένας μη-ταξινομημένος πίνακας A
// ακεραίων αριθμών
// Έξοδος: ο πίνακας A με τα στοιχεία του
// σε αύξουσα διάταξη

```
int key, i, j;  
for (j = 2; j ≤ n; j++) {  
    key = A[j];  
    i = j-1;  
    while (i > 0 && A[i] > key) {  
        A[i+1] = A[i];  
        i = i-1;  
    }  
    A[i+1] = key;  
}  
return A;  
}
```

HY240 - Παναγιώτα Φατούρου

5

Ταξινόμηση - Ο αλγόριθμος InsertionSort()

Algorithm InsertionSort ($A[1..n]$) {

```
int key, i, j;  
for (j = 2; j ≤ n; j++) {  
    key = A[j];  
    i = j-1;  
    while (i > 0 && A[i] > key) {  
        A[i+1] = A[i];  
        i = i-1;  
    }  
    A[i+1] = key;  
}  
return A;  
}
```

Πως λειτουργεί ο αλγόριθμος αν
 $A = \langle 5, 2, 4, 6, 1, 3 \rangle$;

Βασική Ιδέα

Επαναληπτικά, επιλέγεται το
επόμενο στοιχείο από το μη-
ταξινομημένο κομμάτι $A[j..n-1]$
του πίνακα και τοποθετείται στην
κατάλληλη θέση του
ταξινομημένου κομματιού $A[0..j-1]$
του πίνακα.

Η χρονική
πολυπλοκότητα
της
InsertionSort()
είναι $\Theta(n^2)$.

HY240 - Παναγιώτα Φατούρου

6

Ταξινόμηση - Ο αλγόριθμος SelectionSort()

Βασική Ιδέα

Επαναληπτική αναζήτηση, στο μη-ταξινομημένο κομμάτι του πίνακα A , του στοιχείου εκείνου που θα αποτελέσει το επόμενο στοιχείο στο ταξινομημένο κομμάτι του πίνακα (το μέγεθος του ταξινομημένου κομματιού του πίνακα αυξάνει κατά ένα μετά από κάθε επανάληψη).

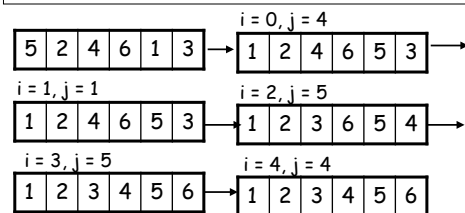
Πως λειτουργεί ο αλγόριθμος αν $A = \langle 5, 2, 4, 6, 1, 3 \rangle$;

Άσκηση για το σπίτι

Αποδείξτε ότι η χρονική πολυπλοκότητα της SelectionSort() είναι $\Theta(n^2)$.

```
Procedure SelectionSort(table A[0..n-1]) {
  // sort A by repeatedly selecting the smallest
  // element // from the unsorted part

  for (i = 0; i < n-1; i++) {
    j = i;
    for (k = i+1; k < n; k++)
      if (A[k] < A[j]) j = k;
    swap(A[i], A[j]);
  }
}
```


HY240 - Παναγιώτα Φατούρου

7

Ταξινόμηση - Ο αλγόριθμος HeapSort()

Αποδοτικότερη έκδοση του SelectionSort():

- ❑ το μη-ταξινομημένο κομμάτι του A διατηρείται ως ένας σωρός που το ελάχιστο στοιχείο του βρίσκεται στη θέση $A[n-1]$, ενώ τα υπόλοιπα στοιχεία είναι αποθηκευμένα με την κατάλληλη σειρά σε φθίνουσες θέσεις του A ξεκινώντας από την $A[n-2]$.
- ❑ Υποθέτουμε ότι αρχικά τα στοιχεία του πίνακα έχουν την ιδιότητα της μερικής διάταξης (αυτό επιτυγχάνεται με κλήση της διαδικασίας InitializeHeap()).
- ❑ Διατρέχουμε όλα τα στοιχεία του A και για κάθε ένα από αυτά το ανταλλάσσουμε με το στοιχείο $A[n-1]$ (δηλαδή το ελάχιστο του σωρού) και εκτελούμε τη διαδικασία Heapify(), η οποία επαναφέρει την ιδιότητα της μερικής διάταξης του σωρού.

```
Procedure HeapSort( table
  A[0..n-1]) {

  InitializeHeap(A);
  // Η InitializeHeap() αναλαμβάνει τη
  // μερική ταξινόμηση του αρχικού
  // πίνακα ώστε αυτός να μετατραπεί
  // σε σωρό με ελάχιστο στην A[n-1]

  for (i = 0; i < n-1; i++) {
    swap(A[i], A[n-1]);
    // επαναληπτική αποθήκευση του
    // μικρότερου στοιχείου του
    // σωρού στη θέση i του πίνακα

    Heapify(A[i+1...n-1]);
    // επαναφορά της μερικής
    // διάταξης του σωρού που μπορεί
    // να έχει καταστραφεί στη ρίζα
  }
}
```

HY240 - Παναγιώτα Φατούρου

8

Ταξινόμηση - Ο αλγόριθμος HeapSort()

procedure **Heapify**(table A[i..j]) {
 // Αρχικά, το κομμάτι A[i..j-1] είναι μερικώς ταξινομημένο, ενώ μετά την
 εκτέλεση της Heapify() το κομμάτι A[i..j] είναι μερικώς ταξινομημένο

```

    m = j;
    while ((leftchild(m) ≥ i AND A[leftchild(m)] < A[m])
    OR (rightchild(m) ≥ i AND A[rightchild(m)] < A[m])) {
    // αν υπάρχει αριστερό παιδί με μικρότερο κλειδί από του m ή αν
    // υπάρχει δεξιό παιδί με μικρότερο κλειδί από του m
        if (rightchild(m) ≥ i) {
            if (A[leftchild(m)] < A[rightchild(m)])
                p = leftchild(m);
            else p = rightchild(m);
        }
        else p = i;
        swap(A[m], A[p]);
        m = p;
    }
}
```

Στον παραπάνω κώδικα ισχύει ότι:

- leftchild(m) = 2m-n
- rightchild(m) = 2m-n-1

Παράδειγμα Εκτέλεσης της
 HeapSort(A) όπου A = [6,4,5,2,3,1]

που είναι σωρός.

HY240 - Παναγιώτα Φατούρου

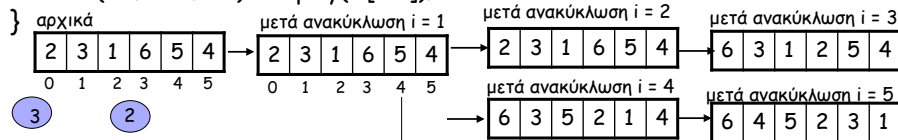
9

Ταξινόμηση - Ο αλγόριθμος HeapSort()

Procedure InitializeHeap(Table A[0..n-1]) {

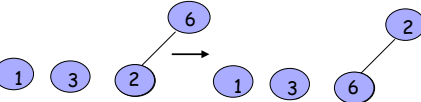
// Μετατροπή του A σε σωρό

for (i=1; i < n; i++) Heapify(A[0..i]);

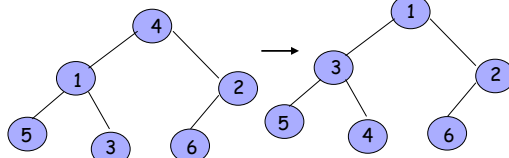
i=1: τα φύλλα 3 και 2 δεν έχουν παιδιά ⇒ η Heapify() δεν επιφέρει καμία αλλαγή!

i=2: τα φύλλα 1, 3 και 2 δεν έχουν παιδιά ⇒ η Heapify() δεν επιφέρει καμία αλλαγή!

i=3: ο κόμβος 6 είναι ο μόνος που έχει παιδιά ⇒ η Heapify() ανταλλάσσει το 6 με το παιδί του, που έχει τιμή 2 και είναι μικρότερο.

i=4: η ιδιότητα της μερικής ταξινόμησης καταστρατηγείται από το 5 ⇒ η Heapify() ανταλλάσσει το 5 με το 1.

i=5: η ιδιότητα της μερικής ταξινόμησης έχει καταστρατηγηθεί στη ρίζα ⇒ η Heapify() ανταλλάσσει το 4 με το 1 και στη συνέχεια το 4 με το 3.

Ταξινόμηση - Ο αλγόριθμος HeapSort()

Χρονική Πολυπλοκότητα της HeapSort()

$\leq (\text{Χρονική Πολυπλοκότητα της InitializeHeap}()) + ((n-1) * \text{Χρονική Πολυπλοκότητα της Heapify}(A[0..n-1]))$

- ☐ (Χρονική Πολυπλοκότητα της InitializeHeap()) $\leq (n-1) * (\text{Χρονική Πολυπλοκότητα της Heapify}(A[0..n-1]))$
- ☐ Χρονική Πολυπλοκότητα της Heapify($A[0..n-1]$) = $O(\log n)$.
- ☐ Επομένως:

Χρονική Πολυπλοκότητα της HeapSort() = $O(n \log n)$.

Χωρική Πολυπλοκότητα της HeapSort()

- ☐ Τα στοιχεία αποθηκεύονται κάθε χρονική στιγμή στον ίδιο τον πίνακα A.
- ➔ Ο αλγόριθμος είναι πολύ αποδοτικός ως προς την χωρική πολυπλοκότητα.
- ☐ Ο αλγόριθμος είναι βέλτιστος ως προς τη χρονική πολυπλοκότητά του.

HY240 - Παναγιώτα Φατούρου

11

Ταξινόμηση - Ο αλγόριθμος MergeSort()

Τεχνική «Διαίρει και Κυρίευε»

Η τεχνική περιλαμβάνει τρία βήματα:

1. **Διαίρεση** του προβλήματος σε διάφορα υποπροβλήματα που είναι παρόμοια με το αρχικό πρόβλημα αλλά μικρότερου μεγέθους.
2. **Κυριαρχία** επί των υποπροβλημάτων, επιλύοντάς τα αναδρομικά, μέχρι αυτά να γίνουν αρκετά μικρού μεγέθους οπότε και τα επιλύουμε απευθείας.
3. **Συνδυασμός** των επιμέρους λύσεων των υποπροβλημάτων ώστε να συνθέσουμε μια λύση του αρχικού προβλήματος.

Ο αλγόριθμος MergeSort() ακολουθεί το μοντέλο «Διαίρει και Κυρίευε»:

1. **Διαίρεση:** Η προς ταξινόμηση ακολουθία των n στοιχείων διαιρείται σε δύο υπακολουθίες των $n/2$ στοιχείων η κάθε μια.
2. **Κυριαρχία:** Οι δύο υπακολουθίες ταξινομούνται καλώντας αναδρομικά τη MergeSort() για κάθε μια από αυτές. Η αναδρομή εξαντλείται όταν η προς ταξινόμηση υπακολουθία έχει μήκος 1 (αφού κάθε υπακολουθία μήκους 1 είναι ταξινομημένη).
3. **Συνδυασμός:** Συγχωνεύουμε τις δύο ταξινομημένες υπακολουθίες ώστε να σχηματίσουμε την τελική ταξινομημένη ακολουθία.

HY240 - Παναγιώτα Φατούρου

12

Ταξινόμηση - Ο αλγόριθμος MergeSort()

Διαδικασία Συγχώνευσης

□ Χρησιμοποιείται μια βοηθητική διαδικασία $\text{Merge}(\text{table } A, \text{int } p, q, r)$, της οποίας οι παράμετροι είναι ένας πίνακας A και τρεις ακέραιοι, δείκτες στον πίνακα, τ.ω. $p \leq q < r$.

□ Η διαδικασία προϋποθέτει ότι οι υποπίνακες $A[p..q]$ και $A[q+1..r]$ είναι ταξινομημένοι και συγχωνεύει τα στοιχεία τους ώστε να σχηματίσει μια ενιαία ταξινομημένη υπακολουθία, η οποία αντικαθιστά την αρχική $A[p..r]$.

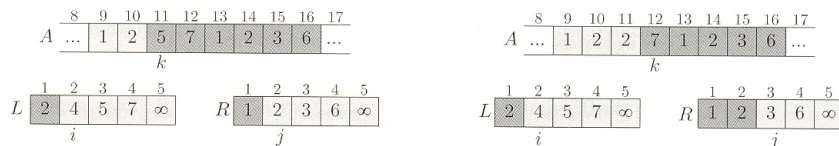
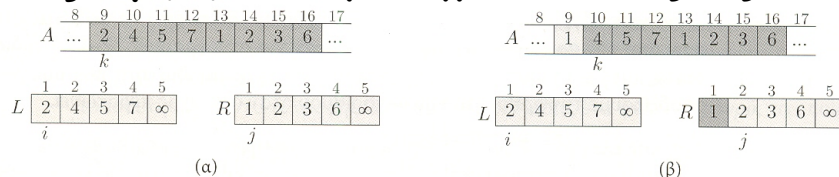
□ Αποθηκεύουμε στο τέλος κάθε υποπίνακα έναν κόμβο φρουρό, ώστε όταν αυτός προσεγγισθεί, η τιμή του να είναι σίγουρα μεγαλύτερη από την τιμή του τρέχοντος στοιχείου στον άλλο υποπίνακα.

```
void Merge(table A, int p,q,r) {
    n1 = q-p+1;
    n2 = r-q;
    // δημιουργία υποπινάκων L[0..n1] και R[0..n2]
    for (i = 0; i < n1; i++)
        L[i] = A[p+i];
    for (i = 0; i < n2; i++)
        R[i] = A[q+1+i];
    i = j = 0;
    L[n1] = R[n2] = ∞; // κόμβοι φρουροί των πινάκων
    for (k = p; k <= r; k++) {
        if (L[i] < R[j]) {
            A[k] = L[i];
            i++;
        }
        else {
            A[k] = R[j];
            j++;
        }
    } /* for */ } /*Merge */
```

HY240 - Παναγιώτα Φατούρου

13

Ταξινόμηση - Παράδειγμα εκτέλεσης της Merge

Σχήμα 2.3: Cormen, Leiserson, Rivest & Stein, *Εισαγωγή στους αλγόριθμους*, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, 2006

Παράδειγμα εκτέλεσης της $\text{Merge}(A, 9, 12, 16)$, όπου $A[9..16] = \langle 2, 4, 5, 7, 1, 2, 3, 6 \rangle$

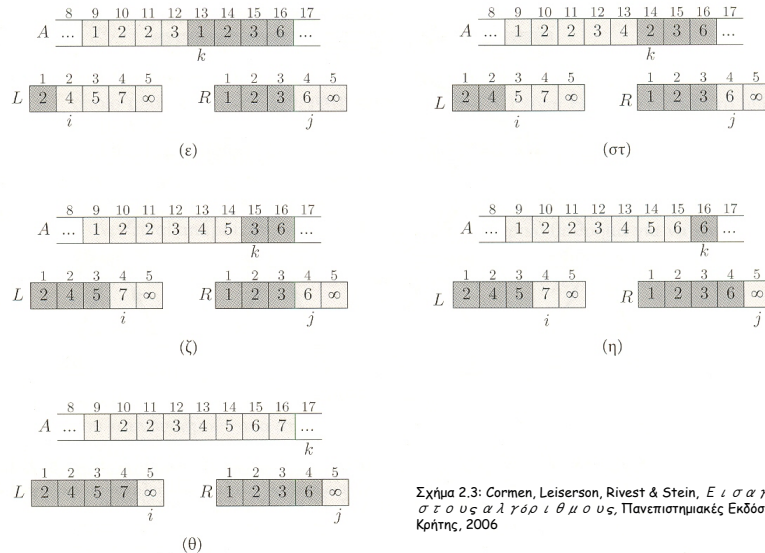
□ Οι ελαφρά σκιασμένες θέσεις στον πίνακα A έχουν λάβει τις τελικές τους τιμές, ενώ οι έντονα σκιασμένες θέσεις θα αντικατασταθούν στη συνέχεια από άλλες τιμές.

□ Οι ελαφρά σκιασμένες θέσεις στους πίνακες L, R περιέχουν τιμές οι οποίες δεν έχουν ακόμη επανακαταχωρηθεί στον A , ενώ οι έντονα σκιασμένες το αντίθετο.

HY240 - Παναγιώτα Φατούρου

14

Ταξινόμηση - Παράδειγμα εκτέλεσης της Merge

HY240 - Παναγιώτα Φατούρου

15

Ταξινόμηση - Ο αλγόριθμος MergeSort()

Συνθήκη που ισχύει αναλλοίωτη κατά την εκτέλεση της Merge()

«Στην αρχή κάθε επανάληψης της 3ης for, ο υποπίνακας $A[p..k-1]$ περιέχει τα $k-p$ μικρότερα στοιχεία των $L[0..n1]$ και $R[0..n2]$, ταξινομημένα. Επιπλέον, τα $L[i]$ και $R[j]$ είναι τα μικρότερα στοιχεία των υποπινάκων αυτών που δεν έχουν ακόμη καταχωρηθεί στον πίνακα A .»

Ο ισχυρισμός αυτός αποδεικνύεται με επαγωγή στο k . Η απόδειξη αφήνεται ως άσκηση για το σπίτι!

Ποια είναι η χρονική πολυπλοκότητα της Merge():

$\Theta(n1+n2) = \Theta(n)$.

```
void Merge(table A, int p,q,r)
{
    n1 = q-p+1; ----->  $\Theta(1)$ 
    n2 = r-q; ----->  $\Theta(1)$ 

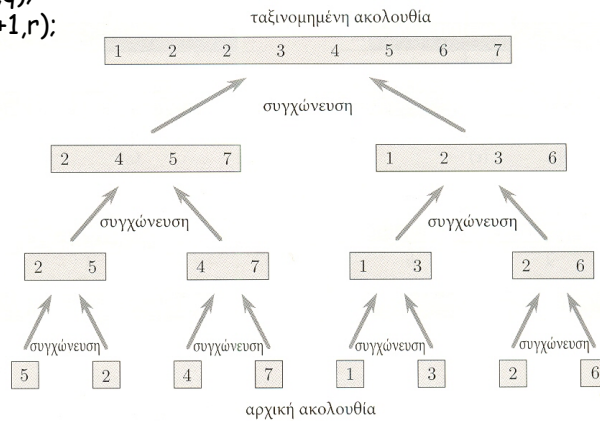
    for (i=0; i < n1; i++) --
        L[i] = A[p+i]; -->  $\Theta(n1)$ 
    for (i = 0; i < n2; i++) --
        R[i] = A[q+1+i]; -->  $\Theta(n2)$ 
    i = j = 0; ----->  $\Theta(1)$ 
    L[n1] = R[n2] =  $\infty$ ; --->  $\Theta(1)$ 
    for (k = p; k <= r; k++) --
        if (L[i] < R[j]) {
            A[k] = L[i]; i++; -->  $\Theta(n1+n2)$ 
        }
        else {
            A[k] = R[j]; j++;
        }
}
```

HY240 - Παναγιώτα Φατούρου

16

Ταξινόμηση - Ο αλγόριθμος MergeSort()

```
void MergeSort(table A, int p, r) {
    if (p < r) {
        q = ⌊(p+r)/2⌋;
        MergeSort(A, p, q);
        MergeSort(A, q+1, r);
        Merge(A, p, q, r);
    }
}
```


Σχήμα 2.4: Cormen, Leiserson, Rivest & Stein, *Εισαγωγή στους αλγόριθμους*, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, 2006

HY240 - Παναγιώτα Φατούρου

17

Ανάλυση Αλγορίθμων τύπου «Διαίρει και Κυρίευε»

Έστω $T(n)$ ο χρόνος εκτέλεσης ενός αλγορίθμου που λειτουργεί βάσει της τεχνικής «διαίρει και κυρίευε», όπου n είναι το μέγεθος της εισόδου.

Αν το n είναι αρκετά μικρό, π.χ., $n \leq c$, όπου c είναι μια σταθερά, η απευθείας λύση απαιτεί χρόνο $\Theta(1)$.

Έστω ότι κατά τη διαίρεση του προβλήματος προκύπτουν a υποπροβλήματα που το καθένα έχει μέγεθος το $1/b$ του μεγέθους του πλήρους προβλήματος.

Έστω ότι η διαίρεση του προβλήματος σε υποπροβλήματα απαιτεί χρόνο $D(n)$ και ότι η σύνθεση των επιμέρους λύσεων των υποπροβλημάτων για το σχηματισμό της πλήρους λύσης απαιτεί χρόνο $C(n)$. Τότε:

$$T(n) = \begin{cases} \Theta(1) & \text{αν } n \leq c \\ aT(n/b) + D(n) + C(n) & \text{διαφορετικά} \end{cases}$$

HY240 - Παναγιώτα Φατούρου

18

Ανάλυση αλγορίθμου MergeSort()

- Υποθέτουμε ότι το n είναι κάποια δύναμη του 2 (για λόγους απλότητας).
- Η MergeSort() για ένα μόνο στοιχείο απαιτεί σταθερό χρόνο $\Theta(1)$.
- Όταν εκτελείται σε (υπο)πίνακα με $n > 1$ στοιχεία, αναλύουμε τη χρονική πολυπλοκότητα ως εξής:

Διαιρεί: $D(n) = \Theta(1)$ (υπολογισμός του μεσαίου στοιχείου του υποπίνακα σε χρόνο $\Theta(1)$)

Κυρίευε: Αναδρομική επίλυση δύο υπο-προβλημάτων μεγέθους $n/2$ τα καθένα. Άρα, το χρονικό κόστος του βήματος αυτού είναι $2T(n/2)$.

Συνδύασε: Η κλήση της Merge() απαιτεί χρόνο $\Theta(n) \Rightarrow C(n) = \Theta(n)$.

Η αναδρομική σχέση που περιγράφει τη χρονική πολυπλοκότητα της MergeSort() είναι:

$$T(n) = \begin{cases} c_1 & \text{αν } n = 1, \\ 2T(n/2) + c_2n & \text{αν } n > 1, \end{cases}$$

όπου c_1 και c_2 είναι σταθερές.

Άσκηση για το σπίτι

Αποδείξτε (είτε επαγωγικά ή με τη μέθοδο της αντικατάστασης) ότι $T(n) = \Theta(n \log n)$.

HY240 - Παναγιώτα Φατούρου

19

Ταξινόμηση - Ο αλγόριθμος QuickSort()

Βασίζεται στην τεχνική «Διαιρεί και Κυρίευε».

Διαιρέση: Επιλέγεται ένα στοιχείο x της προς ταξινόμηση ακολουθίας (π.χ., το τελευταίο) και η αρχική ακολουθία $A[p..r]$ χωρίζεται στις υπακολουθίες $A[p..q-1]$ και $A[q+1..r]$ έτσι ώστε κάθε στοιχείο της $A[p..q-1]$ να είναι μικρότερο του x , ενώ κάθε στοιχείο της $A[q+1..r]$ να είναι μεγαλύτερο του x . Μέρος του βήματος αυτού είναι και ο υπολογισμός της κατάλληλης θέσης q του πίνακα στην οποία θα πρέπει να βρίσκεται το στοιχείο x μετά την ταξινόμηση.

Κυριαρχία: Ταξινομούμε τις δύο υπακολουθίες $A[p..q-1]$ και $A[q+1..r]$ με αναδρομικές κλήσεις της QuickSort().

Συνδυασμός: Δεν χρειάζεται κάποια ιδιαίτερη ενέργεια για το συνδυασμό των δύο υπακολουθιών $A[p..q-1]$ και $A[q+1..r]$, αφού αυτές ταξινομηθούν (λόγω του τρόπου που αυτές δημιουργήθηκαν). Δηλαδή, η συνολική ακολουθία $A[p..r]$ είναι και αυτή ταξινομημένη χωρίς την εκτέλεση περαιτέρω ενεργειών.

HY240 - Παναγιώτα Φατούρου

20

Ταξινόμηση - Ο αλγόριθμος QuickSort()

```
void QuickSort(Table A, int p,
                int r) {
    if (p < r) {
        q = Partition(A,p,r);
        QuickSort(A,p,q);
        QuickSort(A,q+1,r);
    }
}
```

```
int Partition(Table A, int p, int r) {
    int x, i, j;
    x = A[p]; i = p-1; j = r+1;
    while (TRUE) {
        repeat j = j-1; until A[j] <= x;
        repeat i = i+1; until A[i] >= x;
        if (i < j) swap(A[i],A[j]);
        else return j;
    }
}
```

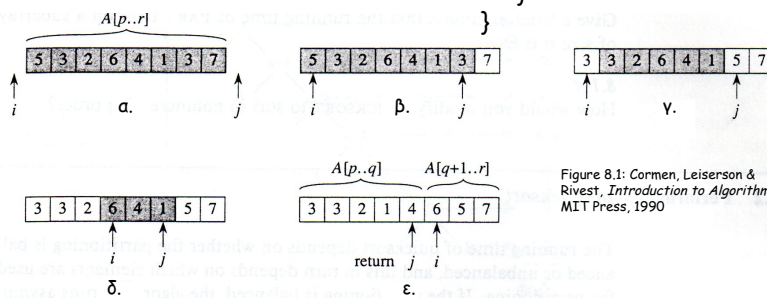

Figure 8.1: Cormen, Leiserson & Rivest, *Introduction to Algorithms*, MIT Press, 1990

21

Ταξινόμηση - Ο αλγόριθμος QuickSort()

- Ο χρόνος εκτέλεσης χειρότερης περίπτωσης της QuickSort() για ένα πίνακα n στοιχείων είναι $\Theta(n^2)$.

- Ο πίνακας είναι εξ αρχής ταξινομημένος.
 - Η Partition() παράγει ένα τμήμα με $n-1$ στοιχεία και ένα τμήμα με 1 μόνο στοιχείο.

```
int Partition(Table A, int p, int r) {
    int x, i, j;
    x = A[p]; i = p-1; j = r+1;
    while (TRUE) {
        repeat j = j-1; until A[j] <= x;
        repeat i = i+1; until A[i] >= x;
        if (i < j) swap(A[i],A[j]);
        else return j;
    }
}
```

0	1	2	3	4	5	6	7
10	20	30	40	50	60	70	80

- Αν το προβληματικό αυτό σενάριο προκύψει σε κάθε εκτέλεση της Partition(), η αναδρομική σχέση που περιγράφει την QuickSort() είναι:

$$T(1) = \Theta(1) \text{ και } T(n) = T(n-1) + \Theta(n) = \Theta(n^2).$$

22

Ταξινόμηση - Ο αλγόριθμος QuickSort()

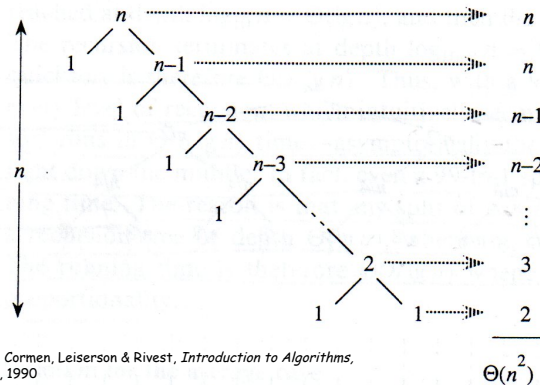

Figure 8.2: Cormen, Leiserson & Rivest, *Introduction to Algorithms*, MIT Press, 1990

Δένδρο αναδρομής της QuickSort() όπου η Partition() διαμερίζει επαναληπτικά τον πίνακα σε ένα τμήμα μεγέθους 1 και σε ένα τμήμα μεγέθους $n-1$.

HY240 - Παναγιώτα Φατούρου

23

QuickSort()

☺ Ο καλύτερος χρόνος εκτέλεσης της QuickSort() είναι $\Theta(n \log n)$.

□ Η Partition() παράγει δύο τμήματα με $n/2$ στοιχεία το καθένα.

```
int Partition(Table A, int p, int r) {
    int x, i, j;
    x = A[p]; i = p-1; j = r+1;
    while (TRUE) {
        repeat j = j-1; until A[j] <= x;
        repeat i = i+1; until A[i] >= x;
        if (i < j) swap(A[i], A[j]);
        else return j;
    }
}
```

0	1	2	3	4	5	6	7
50	60	80	70	10	20	40	30

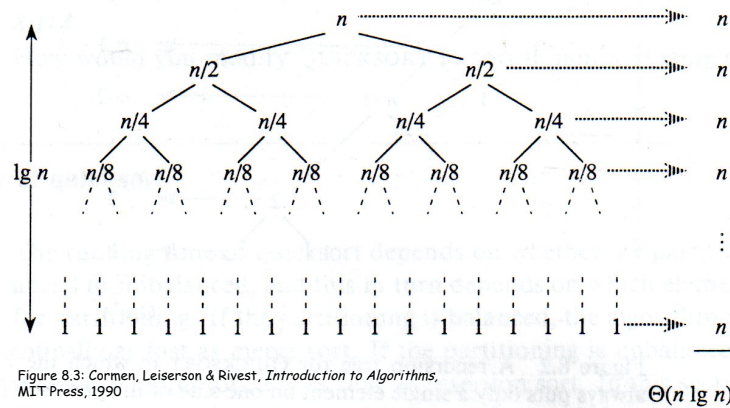
□ Η αναδρομική σχέση που περιγράφει τη χρονική πολυπλοκότητα της QuickSort() σε αυτή την περίπτωση είναι:

$$T(1) = \Theta(1) \text{ και } T(n) = 2T(n/2) + \Theta(n) = \Theta(n \log n)$$

HY240 - Παναγιώτα Φατούρου

24

Ταξινόμηση - Ο αλγόριθμος QuickSort()

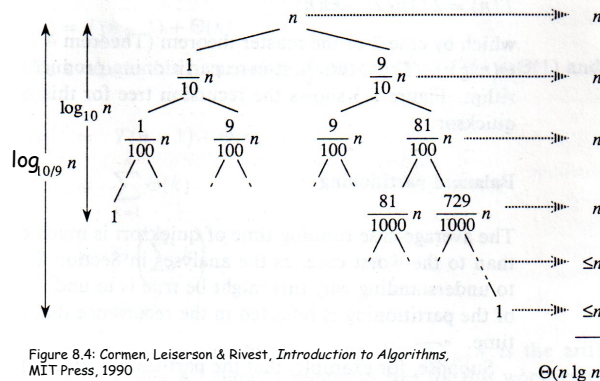

Δένδρο αναδρομής της QuickSort() όπου η Partition() διαμερίζει επαναληπτικά τον πίνακα σε δύο τμήματα μεγέθους $n/2$ το καθένα.

HY240 - Παναγιώτα Φατούρου

25

Ταξινόμηση - Ο αλγόριθμος QuickSort()

- Οποιαδήποτε διαμέριση του πίνακα (από την Partition()) σε δύο τμήματα τ.ω. η αναλογία μεταξύ των μηκών των δύο τμημάτων είναι σταθερή, οδηγεί σε $\Theta(\log n)$ επίπεδα αναδρομικών κλήσεων που το καθένα κοστίζει $\Theta(n)$.

HY240 - Παναγιώτα Φατούρου

26

Διαίσθηση για την Μέση Περίπτωση

Υπόθεση

- Κάθε μετάθεση των προς ταξινόμηση αριθμών προκύπτει, ως είσοδος της `QuickSort()`, με την ίδια πιθανότητα όπως όλες οι υπόλοιπες μεταθέσεις.

Παράδειγμα

- Οι διαμερίσεις που παράγουν εξισορροπημένα, ως προς το μέγεθος, τμήματα του πίνακα εναλλάσσονται με εκείνες που δεν το επιτυγχάνουν αυτό.

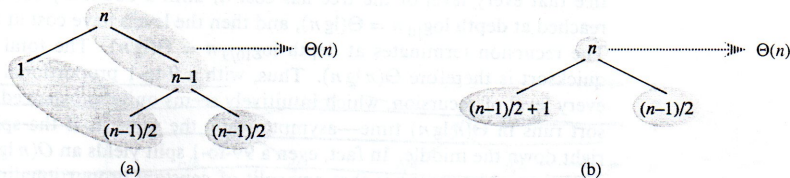

Figure 8.5: Cormen, Leiserson & Rivest, *Introduction to Algorithms*, MIT Press, 1990

HY240 - Παναγιώτα Φατούρου

27

Έκδοση `QuickSort()` που χρησιμοποιεί τυχαιότητα

Βασική Ιδέα

- Σε κάθε βήμα, πριν να εκτελεστεί η διαμέριση του πίνακα, ανταλλάσσουμε το στοιχείο $A[p]$ με ένα άλλο στοιχείο του πίνακα που επιλέγεται με τυχαιότητα.
- Αυτό αναμένεται να οδηγήσει σε διαμέριση του πίνακα σε δύο τμήματα που είναι εξισορροπημένα ως προς το μέγεθός τους.

```
void RandomizedQuickSort(Table A,
                           int p, int r) {
    if (p < r) {
        q = RandPartition(A, p, r);
        RandomizedQuickSort(A, p, q);
        RandomizedQuickSort(A, q+1, r);
    }
}

void RandomizedPartition(Table A,
                         int p, int r) {
    i = random(p, r);
    swap(A[p], A[i]);
    return Partition(A, p, r);
}
```

HY240 - Παναγιώτα Φατούρου

28

Αναφορές

Το υλικό της ενότητας αυτής περιέχεται στα ακόλουθα βιβλία:

- Harry Lewis and Larry Denenberg, *Data Structures and Their Algorithms*, Harper Collins Publishers, Inc., New York, 1991
 - Chapter 11: Sorting (Section 11.3 - Selection and Heap Sort)
- Cormen, Leiserson and Rivest, *Introduction to Algorithms*, MIT Press, 1990.
 - Chapter 8: Quicksort
- Cormen, Leiserson, Rivest & Stein, Εισαγωγή στους Αλγορίθμους, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, 2006
 - Ενότητα 2.1 - Ενθετική Ταξινόμηση
 - Ενότητα 2.3 - Σχεδίαση Αλγορίθμων